

Národní památkový ústav, IČ 750 32 333, se sídlem Valdštejnské nám. 3, 118 01 Praha 1 - Malá Strana vydává tímto dle § 15 odst. 1 zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“) toto:

**ROZHODNUTÍ
NÁRODNÍHO PAMÁTKOVÉHO ÚSTAVU
č.j. NPU-310/105089/2023**

Žádost o informace ze dne 15.11.2023, spočívající v požadavku na poskytnutí informace:

a) Zmiňovaný pozemek parc.č. 662/12 zasahuje do přípojky toliko tak, že ze současné rozvodné skříňě ČEZ (ta elektro skříň tam fakt na rohu STOJÍ!!!) se vyvede odbočka - ve stejné trase. Jakým způsobem se tedy dle vašeho ústavu dotkne přípojka archeologicky chráněných památkových hodnot, když na tomto pozemku již stavba elektro skříňě existuje?

b) Na pozemcích parc.č. 653/4, 653/5 a 670/6 je v současnosti umístěn chodník. Každý chodník má základy, které nezasahují do hloubky vyšší, než požadovaný zásah. Jakým způsobem se tedy dle vašeho ústavu dotkne přípojka archeologicky chráněných památkových hodnot, když na tomto pozemku stavba s hlubšími základy existuje?

c) Na pozemcích parc.č. 818/1 se nachází komunikace II. třídy. Opět se táži, jakým způsobem se tedy dle vašeho ústavu dotkne přípojka archeologicky chráněných památkových hodnot, když na tomto pozemku existuje těleso komunikace?

*d) Navrhovaná trasa elektro přípojky vede v přesné trase (naprosto totožné trase) kabelového vedení veřejného osvětlení, které zde je již umístěné. Dokonce podle návrhu budou pro kabelové vedení využity chráničky ve stávající trase veřejného osvětlení. Jakým způsobem tedy zasáhne navrhovaná přípojka do archeologicky chráněné památkové lokality, když ve stávající trase již kabelové vedení existuje a v podstatě se toliko využijí stávající průvlaky?
(dále jen „žádost ze dne 15.11.2023“)*

s e o d m í t á,

a to podle ust. § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 30.10.2023 požádal žadatel, dle zákona č. 106/1999 Sb. prostřednictvím e-mailu Národní památkový ústav, Územní odborné pracoviště středních Čech v Praze, IČO: 750 32 333, se sídlem Sabinova 373/5, 130 11 Praha 3 (dále také „povinný subjekt“) o poskytnutí informací v tomto znění:

Dle přiloženého vyjádření vaší instituce čj. NPU-321/69175/2023 jste vydali negativní stanovisko k záměru vybudovat elektro přípojku a osadit elektro skříň na pozemku parc.č. 818/3 k.ú. Lázně Toušeň. Žádám o sdělení, z jakého právního předpisu nebo na základě jakého právně závazného dokumentu je na tomto pozemku zakázáno provádět výše uvedenou činnost. Žádám o poskytnutí informace, jaké historicky architektonické hodnoty mohou být na pozemku parc.č. 818/3 výstavbou elektro skříň ohroženy, když uvedený pozemek byl v minulosti veden jako těleso komunikace (silnice) II. třídy, tedy rozhodně těleso komunikace zasahovalo do hlubších vrstev, než je plánované umístění elektro skříň. Žádám o poskytnutí informace, jakým způsobem jste zajistili, aby vaše vyjádření bylo právně přezkoumatelné a nebylo pouhým paaktem.

Povinný subjekt v zákonné lhůtě žadateli odpověděl dopisem č.j. NPU-321/94215/2023 ze dne 13.11.2023, v němž mu poskytl širší odůvodnění svého odborného názoru vyjádřeného v přípisu č.j. NPU-321/69175/2023 ze dne 23.8.2023 a přílohou poskytl dokument Prohlášení archeologické lokality Hradištko, k.ú. Lázně Toušeň, okr. Praha-východ, za kulturní památku, MK ČR, č.j. 14832/2007 ze dne 23.1.2009.

Dne 15.11.2023 povinný subjekt obdržel prostřednictvím e-mailu podání žadatele nazvané jako žádost o poskytnutí informací podle zák. č. 106/1999 Sb., týkající se negativního vyjádření povinného subjektu ve věci zřízení el. přípojky kNN na pozemku parc. č. 813/3 v k.ú. Lázně Toušeň, jež obsahově navazuje na předchozí žádost žadatele o poskytnutí informací v dané věci ze dne 30.10.2023 a následnou odpověď povinného subjektu č.j. NPU-321/94215/2023 ze dne 13.11.2023. V této žádosti ze dne 15.11.2023 žadatel žádá o „poskytnutí následujících informací, které vaší odpovědí nebyly řešeny a které naopak vaší odpovědí dále vyvstaly:

a) Zmiňovaný pozemek parc.č. 662/12 zasahuje do přípojky toliko tak, že ze současné rozvodné skříň ČEZ (ta elektro skříň tam fakt na rohu STOJÍ!!!) se vyvede odbočka - ve stejné trase. Jakým způsobem se tedy dle vašeho ústavu dotkne přípojka archeologicky chráněných památkových hodnot, když na tomto pozemku již stavba elektro skříň existuje?

b) Na pozemcích parc.č. 653/4, 653/5 a 670/6 je v současnosti umístěn chodník. Každý chodník má základy, které nezasahují do hloubky vyšší, než požadovaný zásah. Jakým způsobem se tedy dle vašeho ústavu dotkne přípojka archeologicky chráněných památkových hodnot, když na tomto pozemku stavba s hlubšími základy existuje?

c) Na pozemcích parc.č. 818/1 se nachází komunikace II. třídy. Opět se táži, jakým způsobem se tedy dle vašeho ústavu dotkne přípojka archeologicky chráněných památkových hodnot, když na tomto pozemku existuje těleso komunikace?

d) Navrhovaná trasa elektro přípojky vede v přesné trase (naprosto totožné trase) kabelového vedení veřejného osvětlení, které zde je již umístěné. Dokonce podle návrhu budou pro kabelové vedení využity chráničky ve stávající trase veřejného osvětlení. Jakým způsobem tedy zasáhne navrhovaná přípojka do archeologicky chráněné památkové lokality, když ve stávající trase již kabelové vedení existuje a v podstatě se toliko využijí stávající průvlaky?

V závěru své žádosti žadatel nesouhlasí se skutečností, že odborné vyjádření povinného subjektu č.j. NPU-321/69175/2023 není právně závazným dokumentem, a dožaduje se, aby povinný subjekt bez průtahů své stanovisko změnil. (Dále jen „žádost ze dne 15.11.2023“.)

Z textu žádostí se jasně podává, že žadatel nepožaduje poskytnutí již existující informace, ale polemizuje s odborným názorem povinného subjektu a dožaduje se jeho změny. K tomu účelu však neslouží institut poskytování informací dle zákona č. 106/1999 Sb. Povinný subjekt již v této fázi vyřizování žádosti ze dne 15.11.2023 zvažoval vydání rozhodnutí o odmítnutí informace dle § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. Nicméně s ohledem na formulace žádostí, z nichž byla patrná akcentace na odbornou rovinu dané záležitosti, přistoupil povinný subjekt ještě k neformálnímu vyřízení žádosti o informace. Přípisem č.j. NPU-321/100216/2023 ze dne 29.11.2023 žadateli sdělil, že mu veškeré dostupné informace v dané věci již poskytl, dále vysvětlil ust. § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., jakož i povahu dokumentu č.j. NPU-321/69175/2023 ze dne 23.8.2023, jenž není rozhodnutím, jímž by se rozhodovalo o právech a povinnostech konkrétního subjektu, a není ani závazným stanoviskem ve smyslu § 149 správního řádu. Dokument č.j. NPU-321/69175/2023 ze dne 23.8.2023 byl vydán povinným subjektem jako odbornou organizací státní památkové péče v rámci poskytování bezplatné odborné pomoci vlastníkům kulturních památek v souladu s § 32 odst. 2 písm. f) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státní památkové péči“) a neukládá žádnému subjektu povinnost či nezakládá právo. Tento dokument je toliko vyjádřením odborného názoru povinného subjektu, neobsahuje právní závěr, zda je záměr v daném území přípustný či nepřípustný, a netvoří bez dalšího překážku pro realizaci záměru zřízení el. přípojky kNN na pozemku parc. č. 813/3 v k.ú. Lázně Toušeň. Závěrem žadatele poučil o možnosti obrátit se s žádostí dle § 14 odst. 4 zákona o státní památkové péči na věcně a místně příslušný orgán státní památkové péče, jímž je MěÚ Brandýs nad Labem – Stará Boleslav, oddělení památkové péče, který žádost posoudí ve správním řízení.

Žadatel dne 30.11.2023 podal prostřednictvím datové schránky stížnost dle § 16a zákona č. 106/1999 Sb., v níž mj. uvádí, že „*povinný subjekt se vůbec nevypořádal s žádnou žádostí o poskytnutí informace. V žádném případě jsem nežádal o informaci novou! Informace, o které jsem žádal, musejí existovat, jelikož na základě těchto informací povinný subjekt vydával své závazné stanovisko. Pokud by informace neexistovala, žádné dané závazné stanovisko by nemohl vydat. Totiž to je právě ta přezkoumatelnost - je poněkud absurdní, že povinný subjekt tvrdí, že jeho rozhodování nemusí být přezkoumatelné, a naráží na své mantinely, že za dva týdny již není schopen dedukovat právě tyto své výjevy. To, že jsem se dožadoval dokonce i změny stanoviska povinného subjektu neznamena, že tato žádost byla součástí práva na poskytnutí informace. Předpokládal jsem, že orgán veřejné moci se s touto žádostí autoremedurně popere a vydá nové stanovisko, jelikož mu dojde, že jeho původní stanovisko bylo chybné, nezakládající se na žádných právních či faktických základech.*“

Povinný subjekt posoudil obsah stížnosti a stížnostního důvodu a seznal, že jsou zde dány podmínky pro postup dle § 16a odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., podle kterého povinný subjekt předloží stížnost spolu se spisovým materiálem nadřízenému orgánu do 7 dnů ode dne, kdy mu stížnost došla, pokud v této lhůtě stížnosti sám zcela nevyhoví tím, že poskytne požadovanou informaci nebo konečnou licenční nabídku, nebo vydá rozhodnutí o odmítnutí žádosti.

Vyhověním stížnosti v této tzv. autoremeduře je i vydání rozhodnutí o odmítnutí požadované informace. Tímto postupem dojde k vyřízení žádosti v plném rozsahu.

Své rozhodnutí povinný subjekt odůvodňuje takto:

Dle § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o poskytování informací, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“) „*povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací*“. Povinné subjekty tedy v zásadě nejsou povinny vysvětlovat žadatelům výstupy své činnosti či zaujímat stanoviska v konkrétní věci. Dokument č.j. NPU-321/69175/2023 ze dne 23.8.2023 samozřejmě obsahoval odůvodnění zde uvedeného závěru. Nicméně povinný subjekt k žádosti ze dne 30.10.2023 přistoupil v souladu se zásadami dobré správy velmi vstřícně a nad rámec svých zákonných povinností poskytl žadateli širší odůvodnění svého odborného názoru v dané věci.

Dle § 3 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. se informací rozumí „*jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakékoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního*“, tedy obsah již zaznamenaný na nějakém nosiči. Tato definice reflektuje princip, že povinnost poskytovat informace míří do minulosti, tj. vůči skutečnostem, které již nastaly a trvají. V posuzovaném případě však žádné takové informace neexistují a povinný subjekt ani není povinen jimi disponovat. Žadatel se zjevně domáhá změny odborného názoru povinného subjektu, s nímž polemizuje, a dožaduje se poskytnutí věcné expertízy v záležitosti zřízení el. přípojky kNN na pozemku parc. č. 813/3 v k.ú. Lázně Toušeň. Povinný subjekt nad rámec svých zákonných povinností povinnému subjektu širší odůvodnění svého odborného názoru sdělil v souladu se zásadami dobré správy. Nicméně tento přístup nevedl k uspokojení žadatele, a naopak vyvolal další požadavky na vytváření hlubších a detailnějších odborných odůvodnění přístupu povinného subjektu ke zřízení el. přípojky kNN v uvedené lokalitě.

Povinný subjekt v souladu s ust. § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. přistoupil k posouzení, zda by poskytnutí takového odůvodnění představovalo vytváření nových informací anebo pouhé mechanické vyhledání a shromáždění údajů, které již má k dispozici, a dospěl za použití pravidla posouzení míry „*intelektuální náročnosti*“ činnosti nutné pro přípravu odpovědi (NSS 1 As 141/2011-67) k jednoznačnému závěru, že by se v tomto případě jednalo o vytváření informace nové. Dále povinný subjekt uvádí, že výlučka z povinnosti poskytovat informace obsažená v § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. dopadá dle judikatury na názory povinného subjektu, jež doposud nebyly formálně zaujaty, tedy nebyly zachyceny na jakýkoli nosič (NSS 1 As 107/2011-70), což v tomto případě nebyly. V judikatuře byly řešeny i typově stejné případy jako je posuzovaný případ, kdy se žadatel domáhá sdělení, proč povinný subjekt napsal do rozhodnutí nebo jiného svého úkonu to, co napsal, z jakého důvodu hodnotil podklady tak, jak je hodnotil, z jakého právního předpisu vyplývá to, co napsal apod., přičemž Nejvyšší správní soud v rozsudku č.j. NSS 10 As 117/2014-64 konstatoval, že „*právo na přístup k informacím neslouží jako specifická forma opravného prostředku proti rozhodnutím či postupům správních orgánů. V režimu zákona o svobodném přístupu k informacím se nemůže účastník řízení domáhat dovysvětlení toho, proč správní orgán rozhodl, jak rozhodl.*“ Povinný subjekt je za použití výkladového pravidla *a maiore ad minus* toho názoru, že ačkoli povinný subjekt není správním orgánem a nevede správní řízení, tyto závěry lze bez dalšího analogicky vztáhnout i na postup povinného subjektu při vydávání odborných názorů v rámci poskytování bezplatné odborné pomoci vlastníkům kulturních památek v souladu s § 32 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči.

Ze shora uvedených skutečností vyplývá, že povinný subjekt je z procesního hlediska povinen žádost o poskytnutí nové informace odmítnout rozhodnutím dle § 2 odst. 4 ve spojení s § 15 zákona č. 106/1999 Sb.

Z výše uvedených důvodů bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání podle § 16 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a to ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí. Odvolání se podává k Ministerstvu kultury prostřednictvím Národního památkového ústavu jako povinného subjektu, a to na adresu jeho elektronické podatelny epodatelna@npu.cz, do datové schránky IDDS: 2cy8h6t nebo písemným podáním na adresu Valdštejské nám. 162/3, Praha 1 - Malá Strana, PSČ 118 01, případně osobním doručením do podatelny.

Praha dne

Ing. arch. Naděžda Goryczková
generální ředitelka